विदूषकः । इत इतो भवती ।

उर्वशी । कीदृशी सा ।

॥ ५१ ॥

नेपथ्ये ।

प्रियसखीवियोगविमनाः सखीसहिता व्याकुला समुल्लपति ।
सूर्यकरस्पर्शविकसिततामरसे सरोवरोत्सङ्गे ॥ ६४ ॥

चित्रलेखा ।

सहचरीदुःखालीढं
सरोवरे स्निग्धं ।
वाष्पापवल्गितनयनं
ताम्यति हंसीयुगलं ॥ ६५ ॥

सहजन्या । सखि चित्रलेखे म्लायमानशतपत्रकृष्णा ते मुखच्छाया हृदयस्यास्वस्थतां सूचयति । तत्कथय मे ऽनिर्वृतकारणं येन ते समानदुःखा भवामि ।

चित्रलेखा । सखि अप्सरोव्यापारपर्यायेण तत्रभवतः सूर्यस्योपस्थाने वर्तमानया प्रियसख्या विना वसन्तोत्सव आगत इति बलवदुत्कण्ठितास्मि ।

सहजन्या । सखि जानामि युवयोरन्योन्यगतं प्रेम । ततस्ततः ।

॥ ५२ ॥

चित्रलेखा । तत एषु दिवसेषु को नवो वृत्तान्तो वर्तत इति प्रणिधानस्थितया मयात्याहितमुपलब्धं ।